

عنوان مقاله:

ارزیابی و پهنه بندی کیفیت آب زیرزمینی دشت پارسیان برای کشاورزی با استفاده از تکنیک GIS

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهرام امیری - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیر

علی سراوانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی - دانشگاه آزاد اس

علی فرزادیان - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیر

بهروز رسولی - استادیار دانشکده کشاورزی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

در حال حاضر بیش از 90 درصد آب بهره برداری شده در ایران در بخش کشاورزی استفاده می شود. روند رو به افزایش جمعیت در ده های اخیر باعث شده است تا بدون در نظر گرفتن این موضوع که آیا زمین ها و آب هایی که برای این مهم استفاده می شود مناسب می باشد یا خیر سطح زیر کشت انواع محصولات زراعی افزایش یابد. مصرف آب با کیفیت نامطلوب در کشاورزی علاوه بر کاهش محصول و ایجاد مشکل برای سیستم های آبیاری، خصوصیات فیزیکی خاک را از بین می برد که نتیجه آن بایر شدن اراضی است. بر این اساس این تحقیق به منظور بررسی کیفیت آبهای زیر زمینی و تناسب آنها برای کشاورزی و شرب دام بر اساس طبقه بندی های متداول و پهنه بندی آن با سیستم اطلاعات جغرافیایی در منطقه ساحلی پارسیان در استان هرمزگان ایران اجرا شد. در این تحقیق از آبهای زیرزمینی 159 مزرعه نمونه برداری شد. محل نمونه برداری بوسیله GPS مشخص شده و به نقشه پایه اضافه گردید. نمونه ها به وسیله روش استاندارد تجزیه و تحلیل (APHA) آنالیز شدند و یون های اصلی شامل 1- هدایت الکتریکی آب EC 2- مجموع املاح محلول TDS 3- اسیدیته PH 4- درصد سدیم محلول SSP 5- نسبت جذب سدیم SAR 6- سختی کل TH 7- کربنات 8- بیکربنات 9- کلراید 10- سولفات 11- کلسیم 12- منیزیم 13- سدیم 14- پتاسیم 15- کربنات سدیم باقیمانده RSC تعیین شدند. سپس با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی نقشه کیفیت آب زیرزمینی بر اساس طبقه بندی سازمان بهداشت جهانی W.H.O و طبقه بندی ویل کوکس (Wilcox) با استفاده از روش درون یابی معکوس فاصله IDW تهیه گردید. نتایج حاصل از این تحقیق حاکی از آن است که بر اساس روش WHO تمامی آبهای زیرزمینی منطقه برای آبیاری مطلوب می باشند ولی از نظر EC تعداد 129 چاه در محدوده نامناسب قرار می گیرد که دارای شوری بالای 4000 میکرو موس می باشند. بر اساس طبقه بندی ویل کوکس از آنجا که تمامی چاه ها از نظر خطر سدیم در طبقه S1 قرار دارند ولی از نظر شوری در طبقه C4 و C3 قرار دارند بنابراین این آبها جز آبهای نامناسب می باشند.

کلمات کلیدی:

منطقه پارسیان، GIS، کیفیت آب زیرزمینی، پهنه بندی، WHO، WILCOX

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160200>

